

[Valbak.]

langt ringere kompensation efter sygeforsikringslovens regler end i henhold til de to andre nævnte ove, selv om indkomstbortfaldet er det samme.

Hvis der i øvrigt er enighed om, at korttidsydelsernes højde i princippet bør bestemmes af indkomstbortfaldet — ikke af årsagen hertil — skulle det være muligt at gøre reglerne ensartede uden at afvente organisatoriske ændringer.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Valbak: Kompensationsgraden for korttidsydelser er bestemt af en række forhold, nemlig grundbeløbet størrelse, antal understøttelsesdage pr. uge, antal karensdage og reguleringsreglerne. Hertil kommer det antal af uger, måneder eller år, som dagpengene kan løbe, men den faktor skal jeg lade ligge med den ene bemærkning, at der her som med hensyn til de øvrige faktorer er meget store forskelle til ugunst for de sygdomsramte.

Ulykkes- og arbejdsløshedsforsikringens dagpenge reguleres automatisk én gang årligt efter udviklingen i arbejdsmarkedets timelønninger; det sker ikke med sygedagpengene. Ventedagenes antal er efter arbejdsløshedsloven nul, efter ulykkesforsikringsloven 3, omend med efterbetaling efter 10 dage. Sygeforsikringslovens regler er også her ringere, 6 ventedage med efterbetaling i tilfælde af 3 ugers sygdom. Antallet af udbetalingsdage pr. uge varierer, efter ulykkesloven er det 7, efter de øvrige love 6 dage. Forskellen i dagpengebeløbenes størrelse er fra 1. april ca. 12 kr. mellem største og mindste beløb, igen med sygedagpengene i bunden. De forskelle i kompensationsgraden, der fremkommer som følge af disse forhold, kan bedst belyses ved et par eksempler.

Hvis vi siger, at den forsikrede er arbejdsløs i en uge, er hans dagpenge i 6 dage 370 kr., deromkring. Han forstøver sin arm under arbejdet, og han er denne gang sygmeldt også i en uge, og dagpengene kan beløbe sig til 215 kr. Han forstøver armen på vej til arbejde, og en uges sygdomsgivning giver ham ikke én krone.

Det andet eksempel. Nu er vor forsikrede arbejdsløs i 3 uger, det kan give godt 1.100

kr. i dagpenge. Kommer armen i gips og han er ukampdygtig i 3 uger, ja, så får han for arbejdsuheldet noget over 1.100 kr., denne gang mere end som arbejdsløs. Han, der bare var på vej til arbejde, er igen dårligt stillet; han får 600 kr. eller omkring halvdelen heraf.

Jeg håber meget, at ministeren vil se nærmere på disse forhold i deres fulde sammenhæng. En ændring, der skaber ligestilling, vil tillige have som bivirkning en rationalisering af lovgivningen.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg undrer mig egentlig en lille smule over, at spørgsmålet stilles her i dag, den 3. april. Det er ikke længere siden end den 20. marts, at jeg under drøftelserne i tinget i forbindelse med ændringerne af sygeforsikringsloven fik lejlighed til at gøre rede for, at vi i øjeblikket i socialministeriet arbejder med spørgsmålet om at opnå en større harmonisering af korttidsydelserne, hvilket i første række vel drejer sig om at opnå en bedre overensstemmelse mellem dagpengesatserne og karenstidsreglerne i sygeforsikrings-, ulykkesforsikrings- og arbejdsløshedslovene, og jeg gjorde ligeledes rede for de problemer, som er forbundet hermed, bl. a. problemerne i forbindelse med finansieringen.

Hr. Valbak har jo selv nævnt nogle af satserne og de forskelle, der er, og som alle er bekendt med. Vi er alle enige om, at det ikke er tilfredsstillende, som det er, men som jeg også før har sagt, er der to slags problemer, de kortvarige og de mere langsigtede. En løsning på kortere sigt er, som det tidligere er oplyst, socialministeriets embedsmænd i gang med at undersøge; de mere langsigtede problemer kan vi ikke klare, før vi får en udtalelse fra socialreformkommissionen. Dennes overvejelser er endnu ikke afsluttet, og derfor kan jeg ikke i dag udtale mig om, hvilke forslag de vil resultere i.

På kortere sigt, kan jeg oplyse hr. Valbak om, vil det formentlig være muligt at tilnærme sygedagpengene væsentligt til de andre former for dagpenge dels gennem forhøjelse af sygedagpengene, dels gennem indførelse af en automatisk regulering på grundlag af lønudviklingen. Det vil sikkert også på kortere sigt være muligt at skabe større overensstemmelse mellem karenstidsregler-